

Vall d'Albaida. A més, «no es podria estudiar el valencià sense les variants de la Canal i la resta de la zona castellanoparlant valenciana». Casanova considera que Joan Coromines va trobar en Joseph Gulsoy “el fill que mai va tindre” i que, ahora, Gulsoy havia tingut un “pare etimològic” que l’havia guiat en tot moment de la seua vida i del qual es confessa deixeble incondicional. Finalment Casanova alludí a la seua visita personal de 2008 al Canadà, en què Gulsoy li manifestava: «He de resistir i he de viure per correspondre a l’amabilitat de la gent d’Ènguera i de la Canal de Navarrés, que es van bolcar en tot moment amb mi; he d’acabar, doncs, el diccionari que tinc promès».

L’acte continuà amb les paraules de Vicent F. Garcia Perales, que destacà el qualificatiu que Gulsoy li atribueix en la Introducció del *VECN*, «el meu afable col·laborador crític». Destacà el seu paper com a fil conductor entre la neboda neta de Gulsoy (Minerva), Emili Casanova, l’AVL, l’IE-TEC, etc., a més de col·laborador incondicional des que en 2014 Gulsoy ho publicà en la Jornada dels parlars xurros, que tingué lloc l’any anterior a Ènguera. Garcia Perales mostrà el seu agraïment a les institucions implicades i feu la crida perquè l’Ajuntament d’Ènguera dedique un carrer al “catedràtic Joseph Gulsoy” (com també el té Xàtiva al “lingüística Sanelo”, autor amb què Gulsoy es doctorà). Així mateix destacà la insistència vital que el *VECN* significa per a l’amic Gulsoy, que és omnipresent en l’epistolari amb el mestre Coromines. Va concloure amb les paraules de Gulsoy: «Aquesta cosa no es farà mai; això no es farà un altre cop». Es referia tant a la presentació d’una obra d’aquest calat com també a la mateixa publicació d’una obra «de tots els parlars xurros» com és el *VECN*.

Per finalitzar l’acte, prengué la paraula el president de l’IETEC, Pep Aparicio Guadas, que reivindicà el caràcter rural de la Canal de Navarrés i la seua llengua, símbol d’identitat que és capaç de crear un univers nou molt ric ja des del segle XIII, com demostra el *VECN*.

Posà punt i final a l’acte l’agraïment de l’alcaldessa Matilde Marín Palop, que convidà a gaudir del *VECN* i l’*ALE*, fruit de l’esforç de tots.

Vicent F. GARCIA PERALES  
Universitat CEU Cardenal Herrera

**XX Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes a Poznań (9-13 de juliol de 2024).** — Entre el 9 i el 13 de juliol de 2024 la Universitat Adam Mickiewicz (UAM), una institució polonesa amb llarga tradició en estudis de catalanística, on s’imparteix docència d’estudis catalans des del curs 1989-90, va acollir el XX Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes de l’AILLC.

El Col·loqui, celebrat a la seu de la Facultat de Llengües i Literatures Modernes (Collegium NOVUM) i al Rectorat de la UAM (Collegium Minus), va ser organitzat per l’AILLC i la UAM i va comptar amb la col·laboració del Centre d’Estudis Catalans (UAM), la Facultat de Neofilologia (UAM), l’Institut de Llengües i literatures romàniques (UAM) i l’Institut Ramon Llull. Van prendre-hi part un centenar d’investigadors i filòlegs, tant estudiosos polonesos de la catalanística com professors i investigadors de tot el domini lingüístic català, així com altres especialistes i docents vinguts d’Espanya, Estats Units, França, Hongria i Itàlia, entre d’altres.

El dimarts 9 de juliol, la rectora de la universitat, Bogumiła Kaniewska, va rebre formalment la delegació catalana composta per membres de la Junta de l’AILLC i la presidència del Col·loqui al Rectorat de la UAM (Collegium Minus). La inauguració oficial va tenir lloc a l’Aula Lubrańskiego i va comptar, a banda de la rectora, amb les intervencions protocol·làries de Krzysztof Stroński, degà de la Facultat de Llengües i Literatures Modernes; Mirosław Loba, director de l’Institut de Llengües i Literatures Romàniques; Beatrice Schmid, presidenta de l’AILLC; Barbara Łuczak, presidenta del Col·loqui, que va traduir les intervencions al polonès i al català; i Alfons Gregori, secretari del Col·lo-

qui. A continuació, Víctor Martínez-Gil (Universitat Autònoma de Barcelona) va pronunciar la conferència magistral inaugural «La construcció literària de la irrealitat: ucronies i metàfores de decepció».

El Col·loqui va continuar amb tres dies de debats fructífers, on els participants van aportar contribucions que reflecteixen llargs processos de recerca i de treball minuciosos sobre aspectes ben diversos de la llengua i la literatura catalanes, al voltant de quatre línies temàtiques: (i) Realitat i irrealitat en la literatura catalana; (ii) Traducció: identitats, alteritats i recepcions; (iii) Llengua, cultura i ús: visions integratives des dels estudis acadèmics; i (iv) L'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes en línia: innovació, oportunitats i disfuncions.

En línia amb aquestes seccions es van dur a terme tres conferències plenàries sobre literatura: «Memòria democràtica i Literatura dramàtica: una patrimonialització de la irrealitat traumàtica?», a càrrec de Biel Sansano (Universitat d'Alacant); ensenyament: «Els lligams entre recerca i pràctica en català com a llengua addicional: evidències científiques i evidències d'aula», a càrrec de Llorenç Comajoan (Universitat de Vic – Central de Catalunya); i traducció «Comparació de processos de derivació en català i en altres llengües iberoromàniques», a càrrec de Ildikó Szijj (Universitat Eötvös Loránd).

Durant el Col·loqui també hi va haver lloc per a dues taules rodones: la primera, «Com compaginar recerca, docència i dinamització cultural? L'experiència del professorat de llengua i cultura catalanes fora del domini lingüístic», amb les intervencions de Dolors Perarnau (Universidade de Santiago de Compostela), Laia Benavent (University of Birmingham), Àngel Cano (UV; University of Leeds) i Paula Marquès (Universitat di Bologna & Università Ca' Foscari Venezia); i la segona, «Modernitat, tradició i traducció: els relats en català que trenquen les fronteres de la realitat», amb Carme Gregori (UV), Mara Faye Lethem (University of St Andrews), Xavier Pla (UdG) i Tomàs Vibot (UIB).

La conferència magistral de clausura, «Traduir els silencis, traduir l'absència», va ser dictada per Simona Škrabec (Universitat Autònoma de Barcelona). Tot seguit, va tenir lloc la cloenda del Col·loqui amb els parlaments de Beatrice Schmid, presidenta de l'AILLC, i d'Alfons Gregori, secretari del Col·loqui. La reunió posterior de l'assemblea de l'AILLC va designar la nova Junta de l'entitat i la seu del Col·loqui a la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana, el 2027. Tot seguit els socis de l'AILLC van votar el nou president, el professor Javier Giralte Latorre, el qual presidirà l'Associació, amb Verònica Orazi com a vicepresidenta, la secretaria l'assumirà Xavier Montoliu; la tresoreria, Rafael Roca; la vicesecretaria, vinculada a la nova seu del Col·loqui, a càrrec de Rosa Maria Agost; i com a vocals, Max W. Wheeler, Nicolau Dols, Josep Martines, Esteve Clua, Oana-Dana Balas i Ares Llop.

Dins el capítol d'activitats culturals extraordinàries, cal fer esment del magnífic concert de cançons catalanes i poloneses interpretades per la violista Magdalena Lubocka i la pianista i filòloga polonesa Natalia Hyżak, a la sala magna del Rectorat de la UAM. A fi de possibilitar algunes inflexions dins el programa ben farcit d'aportacions filològiques, així com una familiarització dels participants amb el país que acollia aquesta vintena trobada científica de l'AILLC, l'organització va programar dues visites guiades: la primera, pel centre de la ciutat on se celebrà el Col·loqui, i la segona, per la localitat de Gniezno, el matí següent del sopar de comiat, en un ambient de germanor i esbargiment.

El Col·loqui, a banda d'aportacions acadèmiques que han permès bastir aquesta fita acadèmica d'un alt nivell, ha estat ben farcit de propostes i d'idees per a establir relacions entre especialistes de diferents àmbits i refermar la col·laboració amb d'altres. Aquestes gratificants discussions científiques podran veure's reflectides en la publicació de les actes.

Katia BENAIGES-SAURA  
Universitat de Saragossa